

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404361600/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

Kjølens bagerste Folder. I et Øjeblik stoppede han Sedlerne ned og trykkede skælmisk Portemonnæen ind i hendes Haand.

»Jeg véd ikke, hvordan jeg skal takke Dem,« stammede hun.

»Slet ikke, slet ikke — jo, hvis De nu vil sidde rolig, ikke tale mere om dette og saa fortælle mig lidt om Deres Sommerplaner — De talte sidst om en Tournée.«

»Men du er da et Englebarn,« tænkte hun, »du siger jo alle de rigtige Stikord — det er netop Tournée, vi skal have nu.«

Og hun fortalte vidtløftigt om en Tournée til Provinserne og Norge — yderst vidtløftigt og yderst uklart uden for en Tilhører, der var saa oplaget af hendes Nydelighed som Flemming. Men én Ting slog hun fast, og én Ting forstod han, at blev den Tournée til noget, vilde hun komme til at rejse fra Begyndelsen af Juni til Slutningen af August — hele tre Maaneder! Og ved Tanken herpaa snørede det Flemming om Hjærtet, og han svor en stille, indre Ed, at denne Rejse vilde han forhindre, hvad det saa koste skulde — uden at han just gjorde sig Begreb om, *hvad* det vilde koste

ham. Men han skulde ikke have noget af, at hun nu rejste tre Maaneder væk og derved Forbindelsen afbrødes mellem dem, just som den var begyndt, medens hun oven i Købet turede rundt med Gøglere og blev feteret af Provinsfolk og Normænd. I en indre Vision saa' han hende for sig sidde i et Hotel og drikke Champagne med Direktør og Komiker og diverse norske Trælasthandlere med røde Ansigter. Disse trakterede, og deres røde Ansigter betragtede meget udtryksfuldt denne sjældne Prøve paa kjøbenhavnsk Elegance, som var faldet ned til dem en Sommernat. Nej, Tak!

Imidlertid, han kunde ikke skride ind straks, vidste heller ikke hvordan. Men han mente dog at rykke lidt frem, da det aftaltes mellem dem, at de yderligere skulde forhandle om denne Tournée. Fru Baltzer bad ham ovenikøbet selv beramme et Møde, naar han havde Tid en Aften i næste Uge.

Som en praktisk Dame holdt Fru Baltzer nemlig ikke af at skrive Breve, der kunde opbevares, hvorimod det ikke mishagede hende at modtage Autografer. Og Flemming blev